

РОДИТЕЉИ ТРАЖЕ ЈЕДНОСТАВНИЈУ ПРОЦЕДУРУ ЗА ПРВОСТЕПЕНУ КОМИСИЈУ

ИНТЕРВЈУ

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

ПРИЈЕДОР, 2. ЈУН 2023. ГОДИНА

БРОЈ 2489 redakcija@kozarski.com

ЦИЈЕНА 1.5 KM

Слободан Јавор,
градоначелник

САЧУВАТИ И ОДБРАНИТИ ИСТИНУ

Прича о Анастасији
Удовичић

Kontakt telefon: 052/490-126
E-mail: laboratorija@spamljecanica.com

ДУХОВИ – ТРОЈИЦЕ
СЛАВА ХРАМА СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ
СЛАВА ГРАДА ПРИЈЕДОРА

ЗА ВИКЕНД СЛАВСКЕ
СВЕЧАНОСТИ ГРАДА И ХРАМА
СВЕТЕ ТРОЈИЦЕ

Град Приједор и Храм Свете Тројице
обилежиће за викенд славу Духове. У суботу
у 18.00 часова биће вечерње богослужење у
храму Свете Тројице, а у 19.00 часова кон-
церт духовне музике. У недељу, у Храму
Свете Тројице у 9.00 часова биће служена
света литургија и уручене награде ученицима
Центра "Сунце" и Удружења "Невен"
поводом духовског конкурса.

КОМЕНТАР

ЧУВАЈТЕ
ПОРОДИЦУ

Мирјана Шодић

Породица. Кратка, али сјајна ријеч. Све се учи у породици. Овдје се на основу породичне традиције, односа и дјеловања, одгаја личност. Оно што је човек научио у својој породици, то ће научити своју дјецу.

Обиљежили смо Свјетски дан породице, а закључак се свео на то да у данашње вријеме треба да слаavimo сваки дан када је породица на окупу.

Елем. Наше куће су све веће, а наше породице све мање. Имамо више погодности, али мање времена. Више диплома, али мање здравог разума. Више знања, али мање способности за трезвено просуђивање. Више стручњака, али још више проблема.

Направили смо много рачунара за чување и копирање огромних количина информација, али смо почели мање да комуницирамо једни с другима. Побједили смо у количини, али изгубили у квалитету.

То су изазови и дилеме савремене породице. Неизвјесност, јурњава за новцем и растрзаност између бројних послова, како би се више зарадило велико су искушење за породицу. Док се тежи материјалној сигурности, губи се она права, најдрагоцијенија, која се стиче у породици. Многи, наиме, вјерују да би им породице много боље функционисале када би њихово финансијско стање било боље и да би их новац, у неку руку, заштитио од спољашњих утицаја.

Повећан је и број развода. Статистика неумољива - у нашој земљи, на годишњем нивоу, разведе се до 3.000 парова. У ранијим породичним заједницама прича о љубави и срећи, била је у другом плану. И то је било важно, али није било приоритет. Раније је акценат био на томе како да се одгајају дјеца, како да се сачува иметак, да се нешто стекне. Данас је у првом плану прича о задовољству, о пријатности или непријатности. Данас породица, више него икад, захтијева заштиту, помоћ и подршку од својих чланова, али и друштва. Једино на тај начин, свако може дати свој допринос заједници у којој живи.

Обиљежен Дан одбране града

САЧУВАТИ И ОДБРАНИТИ ИСТИНУ

Текст: Зоран Совиљ

Прије 31 годину. 30 маја 1992. у раним јутарњим сатима муслиманско-хрватске паравојне формације нападе су Приједор. У одбрани града погинуло је 15 припадника војске и полиције, а 26 их је рањено. Парастосом, полагањем вијенаца код споменика „За крст часни“ и у Полицијској управи, као и свечаним дефилеом, обиљежен је Дан одбране града.

Предсједник градске Организације породица погинулих бораца, несталих и заробљених цивила Здравка Карлица каже да многим стварима није задовољна, поготово причама о Приједору, које, по њеним ријечима, нису тачне. Она додаје да је те 1992. године било доста наивности код српског народа. „Ми смо један јако наиван народ. Ја сам радила у фирми и само одједном су нестале неке другарице, нису долазиле на посао, наравно биле су друге вјере. Значи, они су сви знали, ми ништа, појма нисмо имали да се припрема тај напад. И приче о броју убијених у Приједору, није онолико колико је отишло у свијет. Дешавало се много тога што није требало, али истина се не смије искривљивати и причати о ономе чега није било. Да

би сачували и одбранили истину, морамо заједнички да радимо на свим питањима за наш народ“, казала је Карлица.

Градоначелник Приједора Слободан Јавор истакао је да је напад на Приједор 30. маја 1992. године један од тежих тренутака у новијој историји нашег града. Он је додао да се историја не смије прекрајати и да политици и политизирању није мјесто у тумачењу историјских чињеница. „Поштујемо све жртве и то упорно истичемо, али истина се мора знати. Ми смо управо они који желимо да из године у годину понављамо да се сјећања на ове храбре јунаке не забораве. Ми овдје желимо да пошаљемо јасну поруку да смо и те како расположени и пружамо руку свима онима који желе да испруже руку са друге стране, да живимо заједно, сложено, да гледамо ка напријед. Историју морамо поштовати као и жртвовање оних који су животе дали да би ми данас слободно живјели у нашем граду. Има и оних који упорно истичу нешто друго, воде своју политику. Политика се не смије мијешати, ово су озбиљне ствари, историја се не смије искривити. Ми се залажемо управо за то да се истина не заборави. Свима који мисле да овдје нема мира, да је нестабилно, који не желе суживот, поручујемо да им није мјесто у нашем граду и да су овдје непожељни“, поручио је Јавор.

Министар рада и борачко инвалидске заштите Данијел Егић

рекао је да је у то вријеме било тешко повјеровати да ће Приједор бити нападнут. Изражавајући саучешће породицама погинулих у одбрани града, Егић је упутио и поруке мира и толеранције. „Желим да изразим саучешће свим породицама погинулих бораца. Желим да овим путем поздравим све учеснике, хероје у одбрани града Приједора. Ми са овога мјеста шаљемо поруку мира, суживота, поруку да је могуће градити суживот даље без обзира на оно шта је било. То

На обиљежавању Дана одбране града, код споменика „За крст часни“ и на Тргу „Мајора Зорана Карлице“ у свечаном дефилеу окупиле су се бројни грађани, међу којима и велики број младих. Упућена је порука да се заборавити неће и не може, али и да ће се заједно градити боље мјесто за живот будућих покољења и будућносат у којој ће сви народи боље живјети.

не значи да смо слаби. Ми смо људи који схватамо историју и извлачимо поуке и желимо да градимо будућност. Желимо овдје да направимо боље мјесто за живот нас и наших покољења. Заборавити нећемо, поготово наше хероје, али градићемо будућност у којој има мјеста за све“, истакао је Егић

Свечаним дефилеом обиљежен је Дан одбране града

Поводом Дана одбране града панел дискусија

ТРИДЕСЕТИ МАЈ 1992. ГОДИНЕ ЈЕДАН ОД НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ ИСТОРИЈСКИХ ДАТУМА У ПРИЈЕДОРУ

Текст: Бранка Дакић

Поводом обиљежавања Дана одбране града, у Позоришту Приједор одржана је панел дискусија на тему "О херојима одбране града".

Тридесетог маја 1992. године надљудским напорима српске војске и полиције одбрањен је Приједор и ово је један од најзначајнијих датума у историји града, каже Драшко Вујић, некадашњи командант Трећег батаљона 43. приједорске моторизоване бригаде. Смита му то што се о подвигу српских јунака веома мало говори, а разни су покушаји скрнављења историје и скривања истине.

"Оно што се издешавало у тим моментима, након рата се покушало занемарити и дјелимично се у томе успјело. Врло мало се причало о тим ратним дешавањима, која су изузетно значајна за Приједор и Приједорчане. Ја сам имао одређене задатке у том периоду и дио мог батаљона директно је учествовао у одбрани града, у борбама са разулареним муслиманским снагама, које су покушале да направе зло у овом граду и да убијају неужне становнике", присјетио се Вујић и истакао да се напад десио у раним јутарњим часовима, када

Са панел дискусије

На панел дискусији, поред Бориса Радаковића и Драшка Вујића, говорили су и други учесници Дана одбране града и историчар Предраг Лозо. Радаковић је истакао да је у плану и снимање документарног филма, који ће свједочити о ономе шта се у Приједору дешавало 30. маја 1992. године.

то нико није очекивао, тако да су многи борци устали из кревета како би одбранили град. Од суштинског је значаја да се сјећамо онога што се десило прије 31. годину и да о томе причамо младим нараштајима, упозорава историчар Борис Радаковић. Тада је, додаје он, спријечено понављање историје из 1942. године, када су Срби страдали, јер су представљени као реметилачки фактор. Деведесе-

тих година представљени су као рушитељи Босне и Херцеговине. "Представљени су као назадни елемент, док су остала два народа, која су прегласали српске представнике, били представљени као европејци и као народи који желе мир и који се боре за самосталност Босне и Херцеговине", додао је он.

ПОСЈЕТА ПОРОДИЦАМА БОРАЦА КОЈИ СУ ПОГИНУЛИ У ОДБРАНИ ГРАДА

Текст: Д. Совиљ

Представници градске Организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила, посјетили су на Аеродромском насељу Наду Жујић, супругу и мајку погинулих бораца, и том приликом јој уручили новчану помоћ. Надин супруг Бошко Жујић, погинуо је 30.5.1992. године, у одбрани града Приједора, а непуна два мјесеца касније, погинуо је и син Борислав. Иако је од тада прошла 31 година,

Нада каже да вријеме не умањује бол. "Како године иду, тако ми је све теже и теже. Њих двојицу сам изгубила у свега 55 дана, па можете мислити како ми је било. Највећа утјећа ми је унука коју имам од другог сина", рекла је Нада Жујић. Представници Организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила, заједно с Надом обишли су гробове њеног супруга и сина, на Пашинцу, гдје су

Године не доносе утјеху

Нада Жујић за кратко вријеме изгубила супруга и сина

положили вијенце и прислужили свијеће. Здравка Карлица, предсједница ове организације, рекла је да су из Приједора отишле многе неистине и да та неправда боли.

"Толико година је прошло и никад никакве правде за наше жртве, јер град је био нападнут, а људи су га бранили. Само су Срби одговарали. Уочи неких значајних датума, то посебно боли", рекла је Карлица.

Представници ове органи-

зације потом су у насељу Чиркин-Поље посјетили Божану Лукић, мајку борца Душка Лукића, који је погинуо у одбрани града. Њој је такође уручена новчана помоћ, након чега су заједно обишли Душков гроб на мјесном гробљу Градина и положили вијенац. Ове посјете породицама погинулих бораца уприличене су поводом обиљежавања 30. маја, Дана одбране града Приједора.

„МЈЕСТА ИМА ЗА СВЕ, СВИ ЗАЈЕДНО ЖЕЛИМО“

„Овдје смо одрасли, овдје су нам пријатељи, овдје нам је родбина. До Градске управе и мене као градоначелника је да обезбиједимо услове за нашу омладину, да се након завршеног школовања врате овдје у свој град, да се овдје запосле, оснују породицу, како би сви заједно градили љепши и бољи Приједор. Јер, Приједор је град за све“, поручио је градоначелник Слободан Јавор.

Припремила: *Мира Згоњанин*

Слободан Јавор, градоначелник Приједора:

Током нашег пољедњег разговора, негдје крајем године, најавили сте да ће Приједор с почетком сезоне постати једно велико градилиште. Он то сад заиста и јесте. Асфалтирају се саобраћајнице по селима, почела је реконструкција улице Митрополита Петра Зимоњића, најављена реконструкција улице Мухарема Суљановића, изградња тротоара, очекује се почетак градње вртића на Пећанима... Ријеч је о милионским улагањима?

Посебно ме радује чињеница што смо о свим овим пројектима, прије реализације, разговарали са мјештанима. Важно је да проблематика једне мјесне заједнице до нас дође из те средине. Од мјештана који ту живе и који знају који су њихови највећи проблеми. Уколико не разговарамо с људима на терену, ми то не можемо знати. Зато и јесмо у контакту с људима, а проблеми су у зависности од мјесне заједнице до мјесне заједнице различити. Највише проблема везано је за асфалтирање, имамо проблема везаних за нисконапонску мрежу, водовод, канализацију, расвјету... С поносом могу да кажем да смо од прошле године до данас укупно асфалтирали 121 путни правац у 33 мјесне заједнице. Вриједност радова, када се додају ови послови које смо сад обављали, је око шест милиона марака, а укупна дужина асфалтираних дионица негдје око 40 километара. Потрудили смо се да нашим суграђанима, оних који желе да остану на селу омогућимо квалитетну инфраструктуру. Јер људи траже оно основно, траже да им се ријеше инфраструктурни проблеми. И то су реални захтјеви, мада је просто немогуће дјеловати у свих 49 мјесних заједница. Паралено с овим, фокусирани смо и на град. Конкретно на насеље Пећани, огромно насеље у првој градској зони, које је годинама било запуштено. Прошле године овдје смо асфалтирали плато, приступни пут код борачких зграда. Вриједност ових радова била је 420. 000 марака. Асфалтирали смо и поједине платое између зграда, а када је

ријеч о улици Митрополита Петра Зимоњића, главној улици која пролази кроз то насеље, разговарали смо с мјештанима, окупио се значајан број људи којим се и овим путем захваљујем, који су исказали потребу да се та улица једном заврши. Нема тротоара, густ је саобраћај преко моста посебно, због чега смо одлучили да градимо додатни мост за пјешаке. Саобраћај ће се одвијати несметано, у двије траке, биће и тротоари с једне и друге стране, проширићемо и паркинг, све с додатном јавном расвјетом. Ових дана приводи се крају и тендер за изградњу савременог дјечијег вртића на Пећанима. Обезбиједили смо средства у буџету за тај пројекат, значајан не само за Пећане, него и за цијели Приједор.

Паралено рјешавате и проблеме водоснабдијавања и канализације у појединим насељима.

Тако је, јер нам је важно да радимо на свим пољима. У Чаркову је настављена градња водоводне мреже за 44 домаћинства. Урађена

је водоводна мрежа у Шестој крајишкој бригади, у Доњим Гаревцима, почињемо радове на завршетку канализационе мреже у Јањића насељу, написали смо тендер за водовод у Великом Палачишту, Каваништу и Старом Воћњаку у вриједности од 2, 5 милиона марака. Расписујемо тендер за изградњу канализационе мреже у Омарској. Ријеч је о инвестицији, која у првој фази радова износи милион марака, потом иде тендер за изградњу канализационе мреже у насељу Крајина-Целпак, радимо на асфалтирању платоа испред нове спортске дворане на Уријама. Такође је битно да

ће бити расписан тендер за завршетак спортске дворане у Омарској, што заиста сви жељно и очекују. Мене лично радује што смо за

то успјели обезбиједити средства у буџету, али и то што ће Омарска добити модеран и савремен спортски центар који заслужују и који је давно требао бити завршен.

Незаобилазна прича је и градња ауто-пута Приједор-Бањалука. И раније сте наглашавали да је јако важно то што је изградња ове врло значајне саобраћајнице почела из Приједора.

Свакако, јер ради се о капиталном пројекту који је овдје захваљујући Влади Републике Српске. Као локална заједница, а признајем да је заиста било тешко, учинили смо све да тај пројекат крене из Приједора. Неко је прижељкивао да крене из Бањалуке, али борили смо се и успјели да крене из нашег града. Било је много посла, нису били ријешени имовинско-правни послови... Значајно нам је то из више разлога, првенствено, јер је фирма из Приједора подизвођач радова, радује нас и то што 60-так радника ради на изградњи ауто-пута, плаћене су и прве експропријације нашим мјешта-

нима. Да је ауто-пут кренуо из Бањалуке, питање је колико би људи из Приједора добило посао, да ли би подизвођач био из Приједора или неког другог града, тако да смо због свега горе наведеног и поносни и задовољни. О значају ауто-пута све је већ речено, али више пута сам понављао да је он вишеструк, бржа и боља комуникација, бржи транспорт роба и услуга, повезаност са осталим градовима, а ту је и наша матица мајка Србија. Сигуран сам да ће ауто-пут привући инвеститоре. Имамо довољно капацитета и простора да индустријску зону направимо уз ауто-пут, на улазу у Приједор чиме ћемо привући инвеститоре и отворити нова радна мјеста. Уосталом Приједор је близу Бањалуке, ауто-путем ће то бити само 20-так минута. И то је једна од препорука за ово што говорим.

„Јако је битно да се буџет не своди само на инфраструктуру. Она јесте важна, али је битно да разговарамо с грађанима да они кажу шта им је то потребно. Не треба пуно средстава, само треба разумијевања. Рецимо, спортске стипендије су у скромном износу, који ћемо сигурно повећати, али то су стипендије које су нашим перспективним спортистима довољне за набавку спортске опреме, за плаћање неких основних трошкова. А најважније је да пошаљемо поруку да је неко препознао њихов рад, труд и залагање. Ти млади људи виде да имају подршку Града“.

О ДА ГРАДИМО ЛЈЕПШИ И БОЉИ ПРИЈЕДОР“

Кад је ријеч о пројектима заштите од поплаве, можете ли рећи шта је урађено и да ли сте задовољни. Јер, увијек и због ових падавина, морамо бити опрезни.

Лоше искуство, кад је ријеч о поплавама било је прошле године, када смо због обилних падавина у петом и дванаестом мјесецу најжалост имали прилично проблема и тада је било 270 заплављених објеката. Свједоци смо и посљедњих дешавања услед јаких и обилних падавина, а катастрофа већих размјера спријечена је само захваљујући брзом дјеловању и даноноћном бурном борбом на терену свих нас са водом, ту мислим на све службе и предузећа која су оспособљена механизацијом која је у том моменту била неопходна. Евидентно је, да је годинама уназад по том питању све ишло некако споро. Прошле године смо, након поплава, уочили одређене проблеме везане за рјечицу Милошевицу у којој се због вишегодишњег неодржавања и запуштања накупило много смећа. Грања, буквално отпада. И проблема с првим већим бујичним токовима с Козаре, када је Милошевица бујала и излијевала се из корита. У насеља Врбице и Тополик. Мјештани ових насеља с којим смо разговарали на терену, дали су одређене приједлоге и ове године смо успјели да уредимо око 3200 метара обале, очистили смо смеће и искрчили жбуње и ниско растиње. То је била и препорука мјештана, али и струке која је изласком на терен уочила критичне тачке. Сматрали смо да ако их санирамо и да ће водопрпусна моћ саме рјечице бити боља. То смо и урадили. С новим пројектом, за који су одобрена средства, уређења корита Милошевице у дужини од 1600 метара, сигурно ћемо ублажити и могућност плављења на подручју ова два насеља.

„Морам се захвалити и коалиционим партнерима и свима који су учествовали у креирању буџета. Прошле године смо сви заједно ребалансом усвојили одређене ставке, једногласно и позиција и опозиција се сложила око појединих тачака. И послана је једна фина порука из Приједора. Настављамо даље истим интензитетом, покушаћемо обезбиједити довољно средстава и за инфраструктуру и проблеме с којим се сусрећемо.“

Недавно сте говорили о пројекту канализације у Тупковима. Били сте сасвим јасни рекавши „Брука и срамота оних који су прије 15 година учествовали у овом пројекту који је град коштао око 10 милиона КМ“. Били сте иницијатор идеје да стручњаци прегледају по-

Приједор велико градилиште

стојећу канализацију и испоставило се да би поправка коштала око 6,3 милиона марака. Рекло би се прескупа грешка.

То је један од пројеката који је много коштао Град и грађане нашег града, а није заживио. Нисмо имали конкретних информација због чега та канализациона мрежа није у функцији. И због тог смо се одлучили, слободно то могу рећи, да је био паметан потез, да обезбиједимо средства за детаљну анализу канализационе мреже. Након што смо добили извјештај имали смо шта и да видимо. То је брука и срамота. Посебно тешко ми је пало сазнање да је цијели пројекат пропао. Довели смо на увид снимак који је направио робот који је снимао сваки милиметар канализационе мреже. Графикон је био поражавајући и недопустиво је да се о том не разговара, да то прође тек тако. И стручњаци су имали много замјерки на рад, од материјала, преко тог како су урађени спојеви, до удубљења која су се појавила. Недопустиво је да грађани Тукова, Приједора, немају праву информацију. У ово се морају сви укључити од МУП-а РС, надлежних институција, да се о овом прича. Никако се не смије гурати под тепих. О свему желим да обавијестим јавност и при том нећу упирати прстом ни у кога у смислу, крив је овај или онај. То ме не занима, нећу се бавити спекулацијама, нагађањима. Надлежне институције су ту да уоче недостатке и да кажу има ли, или нема кривице. Исто је поражавајуће да за завршетак канализације треба још 6,3 милиона КМ. Чија је обавеза, то се треба проверити, да отклони недостатке. Грађанима могу поручити да ћемо истрајати у том да се овај пројекат заврши, као и да ћемо о свему шта се дешава благовремено обавијестити јавност.

У плану је и куповина рибњака Санчани. То је током посљедње посјете Приједору потенцирао и предсједник Републике Српске, Милорад Додик.

Радује што смо у покретању приче око куповине овог предузећа. Посљедњи пут када смо разговарали с предсједником Републике Српске Милорадом Додиком добили смо чврсто обећање да ће Влада откупити рибњак и предати граду на управљање. Желимо да рибњаку вратимо пријашњи статус, има потенцијала и простора, треба нам мало добрих идеја и квалитетних људи на правом мјесту. У току је процјена рибњака и искрено се надам да ће то бити окончано за неких мјесеци и по дана након чега ћемо добити предузеће које ће бити на понос Града и Републике Српске.

У пословним вијестима су и оне везане за долазак нових инвеститора. Један од њих „Босанкар“ погон ће градити у новој пословној зони „Аеродром 4“.

Радује ме то што смо успјели наћи заједнички језик са фирмом „Босанкар“ која послује по свјетским стандардима. Препознали су нашу локалну заједницу као потенцијал, а ми смо учинили све напоре да их доведемо у наш град. Обавезали смо се уговором да ћемо у индустријој зони „Аеродром 4“ завршити комуналну инфраструктуру. У току је изградња канализационе мреже и очекујемо да ће све бити завршено на вријеме. Очекујемо да ће све бити завршено до 10, 11 мје-

ГРАДСКА ПЛАЖА

Обезбиједили смо средства за завршетак радова и у плану је да ће све бити спремно, прије почетка љетне сезоне. Битно нам је да Приједор има модерну, савремену плажу са свим потребним садржајима, почев од тушева до кабина за пресвлачење. Планиране су и стазе и спортски терени. Значи то би било мјесто гдје ће се увече моћи прошетати, играти фудбал, кошарка, одбојка. То нам све треба.

сеца када би погон требао бити у функцији. У индустријској зони „Целпак“ капацитети су нам скоро у потпуности попуњени. Поједини предузетници из ове зоне обратили су нам се са захтјевом за изградњу још једне саобраћајнице која је кључна за инвеститоре. Ријешили смо комуналну инфраструктуру и канализацију и то су кључне ствари уколико желите да имате привреднике у Вашем граду. Битно је да се види то што смо урадили.

Настављате овим темпом?

Апсолутно. Драго ми је што видим напредак, суграђани морају знати да је проблема из дана у дан мање. Значи не го-

милају се. Циљ нам је да будемо центар приједорске регије, али и то да будемо други град у Републици Српској. И у том контексту нам много значи подршка с републичког нивоа. Суграђанима могу да поручим да ћемо кроз договор и разговор правити добре стари и да сви заједно можемо учинити много тог за наш град. Да задржимо људе. А оно што могу очекивати је много завршених пројеката и то да нећемо ићи с неким празним обећањима. Оно што је реално, то ћемо урадити, оно што није рећи ћемо да не можемо. Искрено се надам, да ћемо због интензитета којим радимо, врло брзо досегнути озбиљан ниво и добити добар статус. Цијене нас многи, почев од људи, до многих локалних заједница, имамо доста братских градова, отворених понуда за сарадњу. Радује ме чињеница да наш град напокон постаје савремен и модеран град.

КОНСТРУКТИВНА КРИТИКА, УВИЈЕК ДОБРО ДОШЛА

„Критика не значи да је неко одмах против Вас. То увијек говорим. Критикујем своје сараднике, поједини људи мене, међусобно се критикујемо, али све с крајњим циљем да нађемо најбоље рјешење. Генерално данас је тешко да неко устане и каже „погријешо сам“. Кривица се по правилу пребацује на неког другог. Свака основана критика, и позиције и опозиције и све примједбе којим се жели допринијети развоју Града су добро дошле. Гдје год сам био отворено сам разговарао с људима по принципу „ово може“, а „ово не“. И образлагао зашто нешто не може. Финансијска ситуација је таква каква јесте, средстава нема за неке капиталне пројекте, а уз подршку Владе завршавамо започето и много шта не би могли урадити да није било те подршке. Пројекте морамо прилагодити буџету, а буџет нашим грађанима.“

Анастасија Удовичић- атлетика је љубав

МЛАДА АТЛЕТИЧАРКА У КОЛЕКЦИЈИ ИМА ПРЕКО 100 МЕДАЉА

Анастасија: Атлетика је дио мене и не бих могла да замислим свој живот без тога. Тренирам скоро сваки дан у седмици, али ништа ми није напорно, јер медаље су показатељ тога да се сваки труд и рад исплате.

Текст: Велана Нишевић

На први тренинг атлетике Анастасија је отишла са седам година и од тада почела да ниже значајне медаље. Прича да није могла ни да замисли да ће у својој колекцији за само 11 година имати преко 100 медаља.

"Атлетика сам упознала управо преко уличних трка у Приједору, гдје сам на иницијативу учитељице која нам је објаснила концепт уличних трка отишла и освојила сребро. Након тога тренер из Атлетског клуба При-

једор ме је примјетио и позвао да тренирам у клубу и од тад сам излуђивала родитеље да одем на први тренинг. Након тога нисам престала", прича Анастасија.

Анастасија је одличан ученик Медицинске школе и одличан атлетичар који наш град представља у најбољем свијетлу на које год такмичење да оде. Прича да јој 2020. година остаје посебно урезана у сјећање, јер је тад проглашена за спортисту године у свом граду. Свака награда јој је

Анастасија 2020. година

Удовичићева наводи и да јој много значи што има велику подршку свога града. Додаје и да јој је увијек највећа трема када трчи улицама Приједора.

мотивација да на сваком сљедећем такмичењу буде још боља. "Тренутно се спремам за сениорско првенство БиХ и РС. Ту ми је акценат у овој сезони. Скоро сам дошла са припрема са репрезентацијом Србије и репрезентацијом Републике Српске које су организоване у Катићима на Голији. Ту сам тренирала са свим атлетичарима из Србије."

Атлетика је љубав, поручује Анастасија. Ма да, на прво мјесто ипак ставља образовање и жељу да студира Медицински факултет и помаже људима око себе. Мало млађима од себе поручује да се баве било којим спортом, јер је то један од фактора за добро здравље.

Припреме у Србији

Милан Аљетић наставио породични посао КАД СЕ СПОЈЕ МЛАДОСТ И ИСКУСТВО, РЕЗУЛТАТ ЈЕ САВРШЕНА ФРИЗУРА

Млади фризер и берберин Милан Аљетић (20) из Приједора одлучио је да настави породичну традицију и посвети се занату за који се школовао и о којем је маштао од малих ногу. Занат је "пекао" у салону своје мајке Нене, који у овом граду постоји 30 година.

Као неко ко је практично одрастао у салону, бављење овим послом било је и за очекивати. "Школујући се за фризера стекао сам нова знања. Редовним доласком на праксу све сам више напредовао", каже Милан.

Након завршетка средње фризерске школе, имао је Милан друге планове, у којима се није пронашао. И то је, како каже, био знак. Едукацију за мушког фризера завршио је у Мушком фризерском салу "Горан" у Бањалуци. И од тада почиње његов професионални рад.

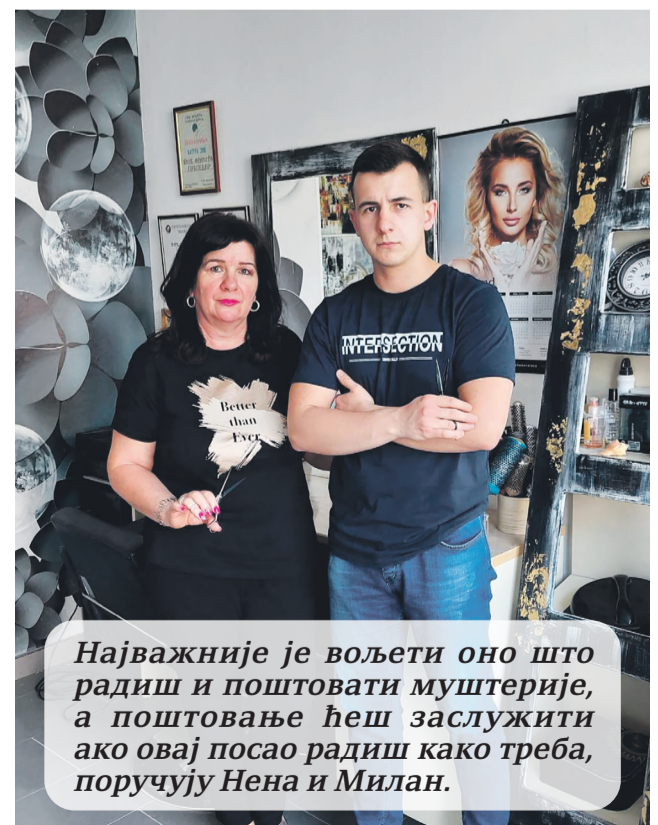
Тако је Нена добила сарадника, али и некога ко ће наставити породични посао.

"До скоро салон је носио назив "Нена", а сада "Милан и Нена". Проширили смо и наше услуге, осим за даме, пружамо услуге и за мушкарце. Трудим се да будем што бољи у овом послу и да су ми муштерије задовољне. Ту није крај, желим да напредујем и да се усавршавам", каже Милан.

Чињеница да су у овом послу заступљене двије генерације, помаже том да се нађе баланс између искуства и прилагођавања новијим трендовима. Фејд мушке фризури и стилизовање брада су тренутно апсолутни модни хит у свијету. И Милан се у томе одлично сналази.

"Иако је, вјерујем, најмлађи мушки фризер у нашем граду, већ је стекао прве муштерије. Ја сам ту да му помогнем и ускочим када треба, као и он мени. Срећна сам што је ту и што смо заједно у овом послу", не крије понос мајка Нена.

Текст: М. Шодић

Најважније је вољети оно што радиш и поштовати муштерије, а поштовање ћеш заслужити ако овај посао радиш како треба, поручују Нена и Милан.

Недим Кривдић, неуморни хуманитарац

"УЧИМО ДЈЕЦУ ДА ЧИНЕ ДОБРА ДЈЕЛА"

Недим и Милинко

Текст: Бранка Дакић

Недим Кривдић из Козарске Дубице следи за неуморног хуманитарца. И, то потпуно оправдано, јер већ шест година, свакодневно, уз помоћ волонтера Удружења "Фокус", чији је предсједник и захваљујући људима добре воље, припреми и подијели 40 топлих оброка онима који тешко живе. Није ово једина хуманитарна акција "Фокуса". Брину и о огреву и лијековима за социјално-угрожене, о онима којима је неопходна обућа и одјећа, али и другим суграђанима који су у стању социјалне потребе.

"Поред тога имамо и пројекат "Ужине" који радимо са Удружењем "Помози.ба" из Сарајева, гдје 93 ђака на простору наше општине редовно добијају школске ужине. То је, заиста, један диван пројекат, којим омогућавамо да сва дјеца једу у школи. Имамо и пројекат "Донирај гардеробу", гдје смо све наше суграђане позвали да вишак своје гардеробе не одбацују, да нам се јаве и ми ту гардеробу подијелимо особама којима је потребна. У септембру

планирамо пројекат "Први школски дан", гдје желимо обрадовати све првачиће на простору наше општине са новим школским торбама и школским прибором", каже овај скромни младић, који о својим добрим дјелима нерадо прича.

О њима, зато, и то пуног срца, покушавајући да сакрије сузе у очима, прича седамдесетчетворогодишњи Милинко Ступар, један од оних којима су помогли волонтери Удружења "Фокус". Реновирани су му стари и дотрајали дом и омогућили услове живота достојне човјека 21. вијека. Милинко, који живи сам и којег здравље не служи баш најбоље, бескрајно им је захвалан на томе. Сматра их пријатељима, који су му, како каже, на услузи сваки дан.

"Живим сам као вук самотњак. Имао сам супругу, која ме напустила прошле године. Болестан сам, али имам овога друга што ми даје помоћ велику. Пружи ми храну. Средио ми је кућу. Овдје су били само зидови. Он је то средио и свака му част", каже Милинко. Поред болести, самоћа је највећи непријатељ Милинку. Не може да

преболи супругу Невенку, о којој је, јер је била непокретна, годинама несебично бринуо. Недим прича да их је управо тај однос Милинка према њој понукао да му помогну и омогуће боље услове за живот. Захваљујући

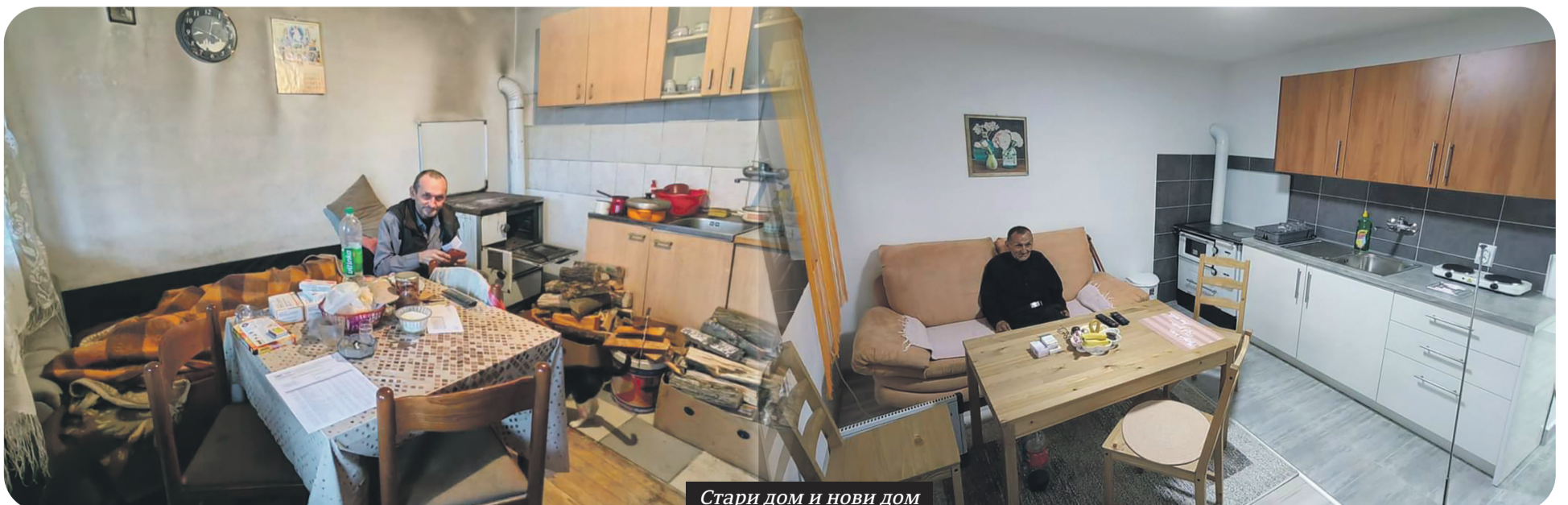
њима, он већ шест година има сигуран оброк.

"Прошле године, он је изгубио супругу. Она је била непокретна и он је њу пет година свакодневно облачио, пресвлачио, купао и ми смо одлучили да покренемо акцију и да му уредимо кућу, те да му помогнемо да старост дочека онако како доликује, у неким основним условима за живот", додаје Недим и истиче да је осјећај када помогне некоме неописив. Емоције су помјешане, али је оних позитивних највише. "Сматрам да свако треба дати свој допринос. Не треба то бити нешто велико. Прелијеп је осјећај помагати другима. Некада будете тужни када све то видите, али смо срећни када некоме помогнемо. У наше акције волимо укључивати дјецу и имамо неколико дјецака од девет и десет година, који с нама дијеле оброке. Желимо да дјецу учимо како да постану бољи људи и да цијене оно што имају код куће", додаје наш саговорник.

ГОДИШЊЕ ПОДИЈЕЛЕ ОКО 17.000 ОБРОКА

Недим каже да је много добрих људи који су спремни помоћи, што га посебно радује, јер без њих ни у Удружењу "Фокус" не би могли реализовати многе хумане мисије. Напомиње да на годишњем нивоу подијеле око 17.000 оброка. На услузи су свима којима је помоћ потребна, не самоу Козарској Дубици. Не заборављају ни дјецу у Африци, којима редовно дијеле ифтаре, а у Уганди су изградили и неколико бунара, који становницима ове афричке земље значе живот.

Стари дом и нови дом

Уз 30. мај, Дан

ВРИЈЕМЕ КАДА ЈЕ ИСТОРИЈА У

У историји Приједора као важан и тежак датум остаје забиљежен и 30. мај 1992. године. Тог дана тадашње муслиманске преузму власт. Пуцали су на све што се кретало па и на санитарска возила и људе у бијелим мантилима. Након поче су одбиле напад и одбраниле град.

Горан Драгојевић, тешко рањен 30. маја 1992.

ИЗРЕШЕТАЛИ СУ МЕ У САНИТЕТСКОМ ВОЗИЛУ

У бијелом мантилу и санитарским возилом које је било видно обиљежено, Горан Драгојевић је тог 30. маја из болнице кренуо ка хотелу „Приједор“ да превезе рањенике. Када је стигао до подвожњака, настао је пакао. „Имао сам бијели мантил, а на лијевој руци видну ознаку Црвеног крста. Укључио сам ротацију и кренуо ка хотелу. Прилазећи подвожњаку, видио сам групу како прелази са лијеве на десну страну, а када сам пришао сасвим близу, видио сам да су наоружани. Неке од њих сам препознао. Било их је двадесетак. Када сам наишао између стубова осули су паљбу са лијеве и десне стране и тог момента откинули ми десну ногу и десну руку. Изрешетали су ми грудни кош, лијеву ногу и лијеву руку. Послије је на ВМА установљено да сам имао 32 простијелне и устријелне ране. И у таквом стању био сам присебан још неко вријеме. Желио сам да дођем до СУП-а још увијек не знајући шта се дешава и да су ме изрешетале паравојне формације које су нападе Приједор. Ауто се зауставило код скретања за аутобуску станицу, гдје је сада кружни ток. Ја сам се губио и долази себи. Чуо сам пуцњаву, пуцали су

и даље по ауту, а ја сам лијевом руком, која је иако изрешетана, била мало у функцији, покушавао да упалим ауто и дођем до СУП-а. Тај мој пут до СУП-а био је као вјечност дуг. Успио сам доћи до поште, гдје сам се онесвијестио, смотао волан улијево и ударио у семафор.

Драгојевић је вјечно захвалан момку који га је одатле одвезао у болницу. Пребачен је у Бањалуку, па на ВМА, гдје је провео 18 мјесеци и имао шест тешких операција. Укупно је имао 18 операција. У десној нози има плочу и 18 вијака, исто и у рамену. У стомаку има мрежу, а у врату су остали меци који се не смију vadити да не би дошло до компликација.

„Још нико није одговарао за овај злочин. Из БиХ Тужилаштва имам обећање да ће починиоци бити процесуирани, али то се одуговлачи, ваљда чекају да умрем па да нема живог свједока. Моја порука је да, ако хоћемо суживот, поштовање и уважавање, онда свако мора да одговара за оно што је урадио и сваки злочинац на свим странама треба да буде процесуиран и кажњен. Зар није злочин пуцати на санитарско возило и човјека у бијелом мантилу“, истиче Драгојевић.

Здравка Карлица, предсједник градске Организације породица погинулих бораца, заробљених и несталих цивила

И ДАНАС ПИТАМ ГДЈЕ ЈЕ ОБЕЋАНИ ХЕЛИКОПТЕР

У нападу на Приједор тешко је рањен мајор Зоран Карлица. Ранама је подлегао након шест дана, а још увијек је остало нејасно да ли је организацијски баш све урађено да остане жив. Супруга Здравка присјећа се тих дана: „Предосјетила сам то јутро да се нешто десило. Лежао је на хирургији, било је речено да ће доћи хеликоптер по њега и да чека у Омарској. Хеликоптер није дошао, санитаром је одвезен у Бањалуку. Сутрадан сам ишла код њега, лежи, гледа ме и тражи воде. Био је стабилно, чак се и шалио како добро изгледа медицинска сестра која му је газом натопљеном водом квасила уста. Имала сам осјећај да ће све бити у реду и да ће преживјети. И данас постављам питање гдје је обећани хеликоптер који би га на вријеме пребацио у Београд? Постављам и питање, када је већ то урађено са закшњењем, зашто није пребачен на ВМА

већ у неку земунску болницу? Знам ја тога пуно, није сад вријеме. Можда ћу некад снимити, па када мене не буде, да остане свједочанство какви смо то људи. Боле ме неке ствари које знам. Зар је требало да неки људи долазе са стране и овдје буду команданти.

Мислим да су се многи бојали Зорана, да ће као преузети нешто. Нису њега интересовали ни чиновни каријера, он је само желио да заштити свој народ и свој град. Наравно да данас морамо живјети заједно и градити суживот, али не прихватим да се историја искривљује и износи оно што није било“, наводи она.

Борис Радаковић

ПОРУКЕ МИРА ПОД САГЛЕДАВАЊЕ С

Историчар Борис Радаковић сматра да је 30 година довољна временска дистанца да се догађаји објективније сагледају. „Знамо да у данашњој јавности, поготово када се ближи Дан одбране, имамо разне информације и разне чланке о томе шта је било итд. Из доступне историјске грађе, из свједочанстава свих зараћених страна, видимо да је Приједор подијелио судбину бивше Југославије. Дакле, дошло је до грађанског рата, а видимо да ни један грађански рат није чист рат, ту има много прљавих ствари, страдања, жртава, борбе. Тако је и у Приједору. Срби, који су успјели да се организују у овом граду, крајем априла '92. године нису дозволили да им се понови '41. и '42. година, када су се десили Илиндански покољи, и ослобођење града '42. Ми то обиљежавамо и ове године, упоредо са 31 годином од одбране града Приједора у протеклом рату. То наслијеђе историјско, које се мање учило у школама, а више било породично предање, успјело је освијестити те људе, када су видјели да се распада та заједничка држава, да на вријеме реагују, на вријеме се организују и да одговоре на депешу о нападу на ЈНА и касарне у којима се налазила југословенска војска која је била у распадању. Депеша је стигла из Сарајева свим полицијским станицама у БиХ и територијалној одбрани која је била под управом Владе у Сарајеву. Срби у Приједору су дакле предухитрили тај напад и реаговали у раним јутарњим часовима 30. априла, и без испаљеног метка, без жртава, успјели да ставе град под своју контролу. Мислим да термин „преузимање власти“ није адекватан и мислим да се ради о превентивно-одбрамбеној акцији, која је успјела

Зоран Преодојевић, предсједник

ГРАД СТО ОДБРАНИЛИ

Обиљежавање 30. маја је међу најважнијим датумима Борачке организације. Сматрамо да смо 30. маја одбранили свој град од муслиманских екстремиста који су са пет страна напали овај град, са намјером да га преузму и да истјерају српско становништво, и да му нанесу што веће губитке. Међутим, захваљујући доброј организацији, захваљујући јединству српских оружаних снага, ми смо успјели да одбранимо овај град. У наш град су дошли прогнаници који су остали без својих огњишта у Санском Мосту, Кључу, Петровцу и другим градовима. Иста судбина задесила би и Приједорчане, да се

одбране града

ПРИЈЕДОРУ ПОНОВО КРВАРИЛА

анско-хрватске паравојне снаге и екстремисти, добро организовани из више правца напали су град с намијером да тног изненађења и брзе консолидације, уз 15 погинулих и 26 рањених, јединице српске војске и полиције успјешно Припремио: Зоран Совиљ

ић, историчар

ПРАЗУМИЈЕВАЈУ ВИХ ЧИЊЕНИЦА

да би предухитрила наредбу из Сарајева. Тако да је то једна од најчистијих акција у току тог рата и ми се можемо поносити том акцијом. Ствари које су услиједиле у току маја свједоче да је у почетку покушано доћи до неког мирног стања, до неког компромиса. Људи из града који су држали Станицу јавне безбједности и власт у граду су покушали да организују адекватну и благовремену комуникацију са људима из околних села, која су била већинско муслиманска и хрватска, да би се покушало доћи до компромиса и спријечити оно најгоре. У томе се није успјело, јер ми већ од 8. маја имамо постепене нападе на полицију и угрожавање јавне безбједности. Наравно, најкрупнији догађај десиће се од 22. до 30. маја. На подручју Хамбарина 22. маја био је напад на српске резервисте. Дан касније услиједио је одговор српске војске и полиције, када су терористи протјерани из Хамбарина. Послије тога, 24. маја, на подручју Козарца, код Јакуповића, нападнута је такође војна колона, на шта се такође морало одговорити. Услиједиле су борбе око Козарца и околних села, што је проузроковало страдање и разарање. Након разбијања у та два покушаја напада на војску и полицију српског народа у Приједору, услиједио је коначан напад 30. маја, у раним јутарњим сатима у ужем дијелу града. Свакако да ми, данас, 31 годину након тих догађаја, требамо да пошаљемо поруку мира. Али порука мира не може бити без сагледавања свих чињеница, образовног система који ће објаснити младим генерацијама шта се то десило, да нам се никад више не понови, али да се знају и све чињенице, и да се само њима одговори на сву пропаганду“.

дник Борачке организације Приједор

У РАТУ, РАЗВИЈАМО ГА У МИРУ

има нисмо организовали и одбранили свој град. Овом приликом бих хтио да захвалим, и да замолим све грађане овога града, да живимо у толеранцији, да сачувамо мир, јер је мир неприкосновен, посебно за нас који смо учествовали у рату, зато што знамо шта је рат. Желим да апелујем на јединство, и српског народа, и свих грађана града Приједора; да сачувамо овај град, да помогнемо локалној заједници да развија овај град, да се прави што више радних мјеста и да зауставимо одлазак младих људи из овог града, јер за сваког овдје има мјеста.

Маријан Јешић, тешко рањен 30. маја 1992

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ ЗАЛОГ ОПСТАНКА

Тешко рањавање, заробљавање и пуцање у главу из непосредне близине преживио је тог кобног јутра Маријан Јешић. „Као и свакако јутро, кренуо сам са аеродрома да одвезем храну за дио јединица које су се налазиле код ватрогасног друштва и у тадашњем Дому резервних официра, који се налазио код моста на Береку гдје се иде у Стари град. Никог није било да прими храну. На улазу у Дом официра лежао је мртав војни полицајац. Видио сам да нешто није у реду и одлучио да се вратим назад у базу на аеродром. Пошао сам крај Јерезе према СУП-у, али између зграде општине и парка код средњошколског центра чуо сам пуцњаву и меци су се забијали

у камион. Продужио сам према Гимназији и ту ме погодио метак у леђа. Испред се појавио њихов војник и осуо паљбу по мом камиону. Стакло је

прштало на све стране, испао сам из камиона и ту су ме заробили. Приликом повлачења према Старом граду, нас пет заробљеника користили су као живи штит. Довели су нас до моста на Береку. Ту је погинуо један њихов војник и они су одлучили да се не иде преко моста него да испод прегазимо Берек. У борби за живот, онако рањен и сав крвав, успио сам и ја да прегазим воду. Када сам дошао на другу страну и покушао да се извучем на обалу, један од тих екстремиста ми је са метар раздаљине испуцао метак у главу. Иако сам изгубио свијест, руке су остале згрчене држећи се за траву тако да нисам потонуо у воду“, присјећа се Јешић тешке драме и борбе за живот. Након рањавања Јешић је на београдској Војно медицинској академији пола године био у болничком кориту, а годину и по дана хранили су га на сламку. Тада је имао мање од 40 килограма и 11 операција. Каже да су и данас сјећања болна и да постоје ружни снови и да се то никада не може избрисати. Поручује младима да чувају Републику коју су борци крваво створили. „Република Српска је једини залог да ћемо остати на овим просторима“, поручује Јешић.

Славиша Књегињић, замјеник предједника градске Организације породица погинулих бораца и несталих и заробљених цивила

СЛАГАТИ СЕ НЕ МОРАМО, АЛИ ЖИВЈЕТИ ЗАЈЕДНО МОРАМО

Почео бих једном реченицом - не морамо се слагати, али живјети морамо заједно. У многим стварима се нећемо сложити вјероватно по том питању, али морамо причати. Ми морамо своје жртве спомињати, то мора схватити и друга страна. Оно јутро које се десило 30. маја '92. године, ја и даље сматрам да је најмање требало овом граду. Приједор је могао проћи без рата, вјерујте. Покушавано је на све начине да се то заобиђе. И вјерујте, ја нисам вјеровао да ће у Приједору доћи до тога. Мислио сам да ћемо ми то ријешити, као и други градови. У многим градовима је то ријешено на други начин, међутим некоме то није одговарало. Мислим да са војне тачке гледишта, мир у

Приједору ипак није одговарао Бошњацима, јер је овдје требало отворити један фронт, а они нису у томе успјели. Ова обиљежавања, ови догађаји, то морамо радити. Ми морамо људе подсјећати на своје мртве. Многи су страдали ни криви ни дужни. Исто тако, мир нема алтернативе. Ми овдје мир морамо имати. Вјерујем да ни један човек у овом граду, који је нормалан, пристојан грађанин, не помишља ни на шта друго. Не треба дирати ничије. Само не треба измишљати и лагати. Ја сам против лажи. Требамо градити свој град, да наш град заједно напредује, да нема вјерских и других сукоба. Мислим да је Приједор добро напредовао и да иде у добром смјеру.

Боловање за његу дјетета убудуће прописује породични лекар

РОДИТЕЉИ ТРАЖЕ ЈЕДНОСТАВНИЈУ ПРОЦЕДУРУ ЗА ПРВОСТЕПЕНУ КОМИСИЈУ

На снагу је ступио нови *Правилник о поступку утврђивања привремене спријечености за рад*. Овај правилник доноси новине када је у питању одобравање боловања родитељима за његу дјетета млађег од 18 година. Боловање сада прописује породични доктор и више није потребно рјешење Фонда здравственог осигурања РС. Међутим, родитељи имају приједбе у вези са процедуром према надлежној првостепеној комисији.

Текст: Деборах Совиљ

Анђелка Ступар самохрана је мајка двоје дјеце, од којих је једно дјечак који болује од ријетке болести. У изјави за "Козарски вјесник" Ступарева је рекла да боловање од четири мјесеца годишње, на које имају право запослени родитељи на основу болести дјетета, значи много у неким кризним ситуацијама, када морају бити уз дијете и не могу се посветити послу. "То су случајеви када су дјеца везана за кућу, не могу ни у вртић ни у школу, нигдје. Тада родитељи морају узети боловање. Што се тиче новог правилника, боловање је сада олакшано тако што ћемо да се обратимо породичном лекару, умјесто да сву документацију носимо у Фонд и чекамо рјешење на кућну адресу. Међутим, уведена је првостепена комисија за оцјену привремене неспособности за рад преко 30 дана, која сад захтијева одређену документацију", рекла је Ступарева.

Додаје да ће то бити велики проблем за родитеље који су због дјетета везани за кућу 24 сата дневно, а и за оне који су уз дјецу у болницама у другим земљама. "Знам за родитеље који

дуже од мјесец дана морају бити уз своје дијете у болници. Они морају допутовати из друге земље да би били на првостепеној комисији, иначе ће након тих мјесеца дана изгубити право на боловање", истиче Анђелка, која је активна у Савезу за ријетке болести РС. Родитељи ће се преко овог савеза, како је рекла, у наредном периоду обратити Фонду за састанак на којем ће видјети на који начин да се олакша ова процедура.

Из Фонда здравственог осигурања потврђено је да је од 20. маја у примјени нови правилник о поступку утврђивања права о привременој неспособности за рад. Новине се односе на одобравање боловања за његу дјетета млађег од 18 година код којег је УКЦ РС установио потребу његе због тешког оштећења здравственог стања услед оштећења можданих структура, малигних болести и других тешких обољења, јер сада ово боловање прописује породични доктор и више није потребно рјешење Фонда.

"Родитељи су раније морали да се обраћају надлежној пословници ФЗО са свом потребном документацијом и онда чекали на рјешење Фонда којим им се одобрава боловање. Сада

је довољно да се обрате са препоруком УКЦ-а породичном лекару. Они иначе по Закону о обавезном здравственом осигурању имају право на четири мјесеца боловања, које могу да користе по потреби у току текуће године, а могу и у континуитету", рекла је Светлана Татић, руководилац Филијале Приједор ФЗО РС.

Из приједорског Дома здравља речено је да привремену спријеченост за рад у трајању до 30 дана по овом основу утврђује доктор медицине, специјалиста породичне медицине, а привремену спријеченост за рад дуже од 30 дана непрекидно, утврђује првостепена комисија.

"Право се може користити непрекидно или по потреби са прекидима у току календарске године, када доктор медицине, специјалиста породичне медицине, утврђује привремену спријеченост за рад осигураника због његе дјетета, у било којем трајању, до 7 дана, до 15 дана, или до четири мјесеца у току календар-

Привремену спријеченост за рад родитеља због његе дјетета у трајању до 30 дана, утврђује доктор медицине, специјалиста породичне медицине, а привремену спријеченост за рад дуже од 30 дана непрекидно, утврђује првостепена комисија.

Анђелка Ступар користи боловање због његовања сина

ске године. Дужан је да у здравственом картону осигураника евидентира да је утврдио статус запослења другог родитеља увидом у здравствени картон или потврду о запослењу те да у складу с тим поступа. Да евидентира у којем периоду се одобрава њега и због

којег обољења уз навођење релевантног налаза и мишљења о здравственом стању дјетета", рекла је Ивана Шалабалија, службеник за односе с јавношћу Дома здравља Приједор. Законом је омогућено да родитељи дјеце са малигним обољењем, између осталих категорија, имају право на нето плату у износу од 100 одсто за вријеме боловања, за разлику од раније када је износила 70 одсто.

Приједорска болница

Текст: В.Нишевић

ПРЕДАВАЊЕ НА ТЕМУ "САВРЕМЕНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ У ТЕРАПИЈИ ДИЈАБЕТЕСА"

У болници "Др Младен Стојановић" одржано је предавање на тему "Савремене технологије у терапији дијабетеса". Предавање

су одржали лекари Клинике за дјечије болести Универзитетско клиничког центра Бања Лука, а присуствовала су му дјеца која болују од дијабетеса са подручја приједорске регије заједно са својим родитељима.

"Сваки пут сазнајемо нешто ново, едукујемо се, јер сваки дан је за нас нешто ново и едукације нам пуно значе", навела је Сања Хабировић, мајка дјечака обољелог од дијабетеса.

Предавање на поменути тему први пут је одржано у Приједору. "Причали смо о модерним техно-

логијама употребе сензора, инзулинској пумпи и свему осталом с чим се, током болести, срећу. Такође једна од тема биле су и акутне и хроничне компликације", рекла је Проф. др Гордана Букара Радужковић, шеф одјела дјечије ендокринологије Клинике за дјечије болести Универзитетско клиничког центра Бања Лука.

Из приједорске болнице "Др Младен Стојановић" подсећају да је Град за набавку сензора за мјерење шећера у крви издвојио 80.000КМ.

Основна школа "Десанка Максимовић" може се похвалити веома талентованим ученицима

ТИЈАНА КНЕЖЕВИЋ НА МАТЕМАТИЧКОЈ ОЛИМПИЈАДИ

Текст: Ведрана Нишевић

Тијана Кнежевић, ученица осмог разреда приједорске Основне школе "Десанка Максимовић", у конкуренцији 45 такмичара, заузела је 23. мјесто на недавној 21. јуниорској математичкој олимпијади у Високом. У конкуренцији осмих разреда, била је пета. Математику, каже, воли од малих ногу, а такмичења су јој додатна мотивација да буде још боља.

"Прије свега представљају ми изазов и мотивацију заправо да више времена посветим мате-

матици и физици пошто идем и на такмичење из физике. Математику волим од другог разреда и трудим се да вјежбам редовно. Помажем и пријатељима у одјељењу како би добили добру оцјену", прича Тијана.

С Тијаном је и по неколико сати дневно радила њена наставница математике Љиљани Кесић. Каже да јој ово први пут да ученика ове школе води на математичку Олимпијаду.

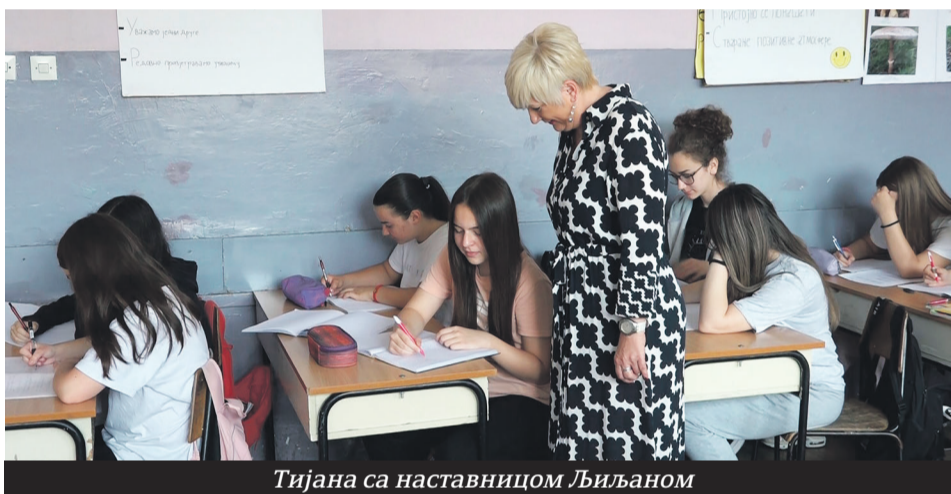
"За мојих скоро 30 година радног искуства је ово био изазов. То су стварно тешки задаци које ми

заједно рјешавамо и много времена, труда, рада смо уложили за те припреме и за републичко такмичење и за олимпијаду", додала је Кесићева. Вриједан успјех и за школу и за град.

"Понос не само за нашу школу већ и град. Ово треба да буде забиљежено и запамћено, јер питање је кад ће се поновити", додао је Здравко Будимир, директор ОШ "Десанка Максимовић" Приједор.

Тијанина жеља је да наредне године заузме прво мјесто на републичком такмичењу, а вјерује да ће, уз доста вјежбе и труда, то и остварити.

Тијана са наставницом Љиљаном

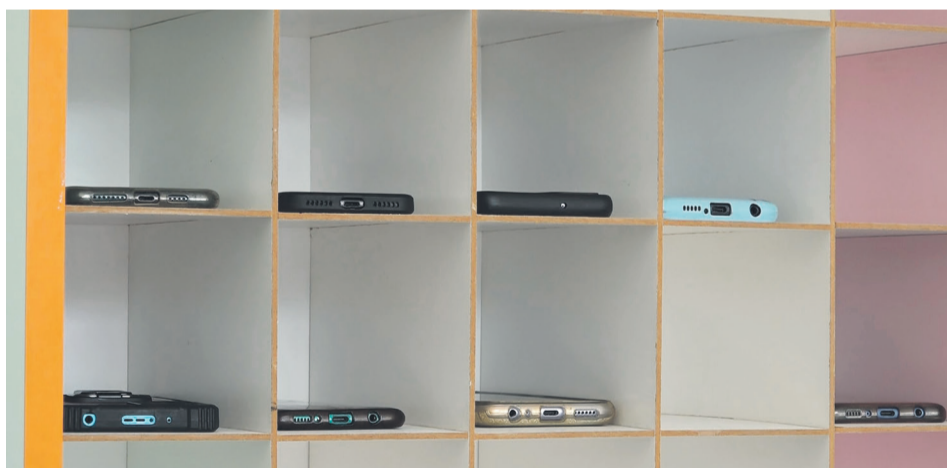
У Угоститељско-економској школи од ове године

БЕЗ ТЕЛЕФОНА НА НАСТАВИ

Текст: В.Нишевић

У Угоститељско-економској школи ученици не користе телефоне на часу. Прије почетка наставе одлажу их у школске ормариће који су ту већ шест година. "Корисно је, лакше се прати настава, јер неки ученици не могу да се контролишу, кад су мобилни телефони у питању. Доста је лакше кад их одложе", рекла је Марјем Суљановић, ученица првог разреда Угоститељско-економске школе Приједор.

Ормарићи за одлагање телефона уведени су на приједлог наставничког вијећа како би се спри-

Угоститељско-економска школа једина је средња школа у Приједору која посједује ормариће за одлагање мобилних телефона.

јечила злоупотреба телефона и што мање изрицале васпитно образовне мјере.

"Родитељи су потписали сагласност за одлагање тих мобилних телефона, а ове године одлучили да по потреби уведемо такву мјеру у одјељења. Показало се да је то добра одлука. На претходном састанку актива директора донијели смо низ приједлога и упутили их Министарству просвете и културе. Ту је и приједлог да све школе крену са одлагањем мобилних телефона", навела је Дражена Мршић, председник Актива директора средњих школа.

СТАВ

ШТА ТЕ БРИГА ШТА ЈА ДОРУЧКУЈЕМ

Мира Згоњанин

Опште је познато да је најлакше нагазити оног ко има највећу „ногу“. Стрши, сиротиња је, добрица, своја, или са стране, коју је најлакше начепити. Још ако носином није завирио у туђу кућу, већ се бави само својом, онда је идеалан кандидат. Године ми у једном дају предност, прилици да сам у животу упознала људи сваке феле, од поштењачина, мангупа до оних који то покушавају бити. И приличан број „сеоских мудрова“ (не поштених сељака да не би било забуне) чију политику никад нисам свладила и нити ћу. И док манипулаторски, уз „оскаровски“ осмијех покушавају (а неријетко и успјевају) да ти се увуку под кожу, коју ће с првом приликом одрати, не насједајте на те сусрете уз које иде и салва питања. Па и оних приватне природе. Надри су за то прави експерти. Они никад не причају о себи, од чега живе, како породично стижу до посла на којем само освану, како намичу годишње одморе, гдје путују, шта планирају... Разговор с њима је увијек дуга доза трача, а уколико не постигну циљ и не покваре вам дан с којекавим глупостима, за њих је „случајни сусрет“ промашај, а за Вас увијек изгубљено вријеме. У преводу боље је пливати с ајкулама, него с њима пити дугу кафу. Никад немојте да потцјењујете њихове манипулаторске способности, јер кад изгубите неколико чула и још осјећај за вриједност, љубав... онда манипулација постаје сврха сама себи. И то им је главна особина, али и она да од дојучерањих непријатеља праве пријатеље. Додуше не упали код свих, али ред добрица (преводи како хоћеш) је дуг, па негдје и упали, мада је крајње глупо бити нечији експеримент. Својевремено је, на једну од турнеја, још у вријеме старе Југославије, путовала тада прилично популарна група. Комбијем. Напријед возач и у то вријеме врстан и нарочито zgodан бубњар. Кад су стали и отворили задњи дио аута унутра је било још пет људи, онако награваних, све један преко другог. На питања присутних „А шта је овоооооо?“, zgodни буњар шеретски је уз смијех одговорио. „Шта вас брига шта је доручкујем“. Дакле, кад вас сретну становити мудрови, кад пожелете кафу с вама, нову дозу намишљеног трача и слично, умјесто добронамјерних извлачења кратко реците „Не“. То је одличан и најбољи одговор. Све друго може бити компликовано, а на крају и шта је кога брига шта ви доручкујете.

Пољопривредно-прехранбена школа Приједор

ОГЛЕДНА СЈЕТВА СОЈЕ НА ШКОЛСКОЈ ЕКОНОМИЈИ

На економији Пољопривредно-прехранбене школе у Туковима, обављена је огледна сјетва више сорти соје на хектару земљишта. Осим едукације ученика, циљ је да се установи која сорта најбоље успијева у условима приједорског поља те подстакне производња соје на овом подручју.

Текст: Деборах Совиљ

Ученици Пољопривредно-прехранбене школе на школским економијама стичу корисна знања о пољопривредној производњи, те их касније примјењују на породичним имањима. Ученица Анастасија Вујиновић каже да ће јој огледна сјетва соје у Туковима добро доћи, јер ову биљку већ пар година узгаја и њена породица.

"Имамо засијано око четири хектара соје, а ово је већ трећа година да производимо ову биљку, првенствено због исхране стокe", рекла је Анастасија.

Због неповољног времена и недавних поплава, прољетна сјетва касни, али у овој приједорској школи надају се да ће то надокнадити агротехничким мјерама. Важно је, кажу, да се планиране површине засију. На основу огледне сјетве, сазнаће која сорта соје најбоље успијева у условима приједорског поља.

"Ђаке учимо да је соја месо без

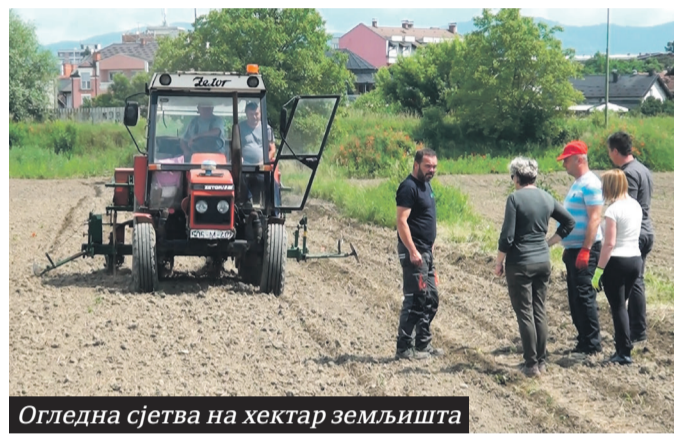

Корисно искуство за ученике

кости, она је нешто специфично и не можемо ни замислити интензивну сточарску производњу без производње соје. Ученици су, приликом огледне сјетве, имали прилику да погледају сијачице за сјетву, подешавање сјетвене нормe и како то изгледа у самој производњи", рекла је професор стручних предмета Јованка Дражић.

Последњих година, производња соје је у експанзији. Горан Аничич, директор Пољопривредно-прехранбене школе Приједор, рекао је да им је намјера да ученике оспособе да се по завршетку школе баве овом производњом, али и да своје знање пренесу својим родитељима и комшијама. Он је истакао да је пољопривреда веома специфична.

"Ако се једна година не уради или

Огледна сјетва на хектар земљишта

се уради како не треба, велики су губици", рекао је Аничич.

Он је захвалио надлежном градском одјељењу, ресорном министарству и пољопривредним задругама "Агро-Приједор" и "Кооператива", који су им донирали сјемена, минерално ђубриво и заштитна средства.

Из градског Одјељења за пољопривреду и рурални развој подсјећају да Град Приједор подржава све пројекте и врши суфинансирања која имају за

циљ повећање површина под овом гајеном биљком.

"Један такав пројекат реализовали смо прошле године, у сарадњи с Пољопривредном задругом 'Агро-Приједор', гдје смо окупили 65 корисника и извршили сјетву соје на укупној површини од близу 200 хектара", рекао је Жарко Тубин, вршилац дужности начелника овог одјељења.

Школско пољопривредно земљиште у Туковима простире се на три хектара, а осим соје, имају по хектар озимог јечма и кукуруза, који је такође закаснио са сјетвом.

"Свјесни смо чињенице да смо ван оптималних агротехничких рокова

сјетве соје, али временске прилике нам нису дозволиле да то одрадимо кад треба. У склопу овог огледа имаћемо увид у карактеристике соје различитих сорти, те добити прилику да видимо какав је утицај имала сјетва у овим роковима на поједине сорте соје различите групе зрења", рекао је Жарко Тубин, в.д. начелника Одјељења за пољопривреду и рурални развој.

Од вртића се опростило 150 малишана
"ЈЕДНОГ ДАНА ТИ МЕ ЧЕКАЈ СВИЈЕТЕ"

Текст: М. Шодић

У живописним костимима, у веселом и маштовитом програму, на завршној приредби представила се 73. генерација предшколаца Дјечијег вртића "Радост".

Једночасовни програм под називом "Једног дана ти ме чекај свијете" уједно је био и опрштај малишана од њихових васпитача, а на јесен ће у школске клупе сјести 150 првачића. Пјесмама и рецитацијама захвалили су за срећне дане у вртићу.

"Испраћамо их у нови свијет, нову фазу њиховог одрастања и у школске клупе. Показали су нам све оно што су протеклих мјесеци приремали са својим васпитачима. Поносна сам на нашу установу, на наше васпитаче и на све оно што смо постигли, а посебно на наше малишане", истакала је Татјана Брдар, директор Дјечијег вртића "Радост".

Свечаности у Позоришту Приједор претходио је дефиле предшколаца улицама града.

Предшколци Дјечијег вртића "Радост"

Традиционална котлићијада у Миској Глави

ДРУЖЕЊЕ НА ПРВОМ, ТАКМИЧЕЊЕ НА ДРУГОМ МЈЕСТУ

Текст: Б. Дакић

Котлићијада у Миској Глави одавно је постала позната, како по добром котлићу, тако и по масовности. Изузетак није била ни ова година. Неколико екипа такмичило се у припреми чорбе, а према оцјени стручног жирија најбоље су биле екипе "Градске цуре - Петровац" и "Рогољи - Удружење Кобасичара". Учесници, ипак кажу, да им је дружење битније од такмичења.

"Овдје смо већ четврти пут. Долазимо ради дружења. Није нам битна пobjеда. Кувамо срнећи котлић, у чијем је саставу дивље месо, лук, мрква и остали тајни зачини", рекла је Мира Арсенић, члан екипе "Градске цуре - Петровац".

Из екипе "Рогољи - Удружење кобасичара" кажу да не пропуштају Котлићијаду у Миској Глави, на којој је

Побједници

Дружење уз добру храну и пиће

добро дружење загарантовано, а и одличан котлић.

"Хтио бих се захвалити на награди коју смо добили. Сваке године смо добијали некакву награду, али прво мјесто нисмо никада. Сада смо освојили прво мјесто. Добили или не, нама је драго да дођемо и да се дружимо с овим љидима. Када смо дошли овдје први пут, било је неколико котлића, сваке године се појачава број и сваке године је све љепше и љепше", рекао је Саво Васиљевић, члан екипе "Рогољи - Удружење кобасичара" из Градишке.

Котлићијада је окупила двадесетак екипа из неколико градова. За разлику од неколико претходних година, такмичаре је овај пут и вријеме послужило.

"Изузетан дан, који је прошао у изузетном дружењу и атмосфери. Имали смо ту госте, међу којима су били и министри и представници Градске управе. Уважили су грађанство, дружили се с њима", истакао је Живко Бабић, председник Ловачког удружења "Љубија".

Ово је седамнаеста година како се у Миској Глави одржава Котлићијада. Сваке године окупи све већи број учесника.

Направљен план изградње С РЕКОНСТРУКЦИЈОМ УЛИЦА И ТРОТОАРИ

Текст: Бојана Мајсторовић

Градска управа планира изградњу тротоара у неколико улица на подручју Приједора. Поред тога план је да се раде и бицикличке стазе.

Пјешачке стазе или тротоари биће планирани у улицама које ће бити реконструисане у наредном периоду.

Из Градске управе кажу да су преузимањем власти обишли терен и направили план изградње тротоара. Приоритет су оне улице у којима је већи број пјешака. Начелник Одјељења за саобраћај и комуналне послове Драгослав Кабић каже да је у плану је да се изграде тротоари и у улицама Руди Чајавец и Васкрсије Марића јер овим улицама пролазе ђаци до школе на Уријама.

„У Гашића насељу је Улица Петра Кочића која је широка и у којој је потребно изградити тротоар, такође кроз Улицу Бране Прокопића, Улицу 25. маја и 27. јуна у Орловачи. Реконструкцијом улица као што су Улица Илије Бурсаћа и Улица Мухарема Суљановића биће изграђени тротоари.

Драгослав Кабић

Незавршен тротоар у Улици Првог маја

Улица Васкрсије Марића

ми ћемо и ту улици завршити, а истражни органи нека се баве са том ситуацијом да ли постоји уговор, ко је изградио и да ли му је плаћено, али у оним папирима који су нама доступни пише да је тротоар требао да буде завршен“, рекао је Драгослав Кабић, начелник Одјељења за саобраћај и комуналне послове.

У ПЛАНУ И БИЦИКЛИЧКЕ СТАЗЕ

Градска управа је тражила од Пuteва Републике Српске да ово предузме изгради тротоаре уз магистрални пут према Бањалуци, од насеља Чиркин Поље до кружног тока као и у Расавцима према Санском Мосту. План је да се на подручју града изграде и одвојене саобраћајне траке за бициклисте. Из локалне управе истичу да ће вријеме реализације ових планова бити у складу са расположивим новцем у буџету.

Улица Митрополита Петра Зимоњића

Ових дана је кренула реконструкција Улице Митрополита Петра Зимоњића гдје ћемо изградити тротоар и пјешачку стазу“, каже Кабић.

Вишегодишњи проблем Приједора је неизграђени тротоар у Улици Првог маја. Постављени су ивичњаци, али умјесто по тротоару пјешаци ходају по трави и коловозу.

„То је једна хаотична ситуација да имате да је изграђен тротоар и у буџету да је то плаћено, а тротоар није завршен. Али нема везе

МАЈА ДРАГОЈЕВИЋ СТОЈИЋ ПОНОВО НА ЧЕЛУ ПРИЈЕДОРСКОГ СДС-а

Текст: Б. Мајсторовић

Маја Драгојевић Стојић поново је изабрана за предсједника Градског одбора СДС Приједор. Стојић Драгојевић изабрана је на ову функцију једногласно на Скупштини Градске организације СДС Приједор. Поред новог предсједника, изабрана су и 43 члана Градског одбора и 16 делегата за Скупштину СДС-а.

Од 141 делегата Скупштини је присуствовало њих 100. Драгојевић Стојић каже да је почастована што су сви гласали за њен поновни избор на мјесто предсједника ГрО. Подсјетила је да је

на овој функцији била и претходних годину и по дана.

„Задовољна сам што смо успјели да будемо алтернатива власти граду у Приједору, адекватна алтернатива, што смо указали на све проблеме који постоје, дали максималан допринос и у идеји и у реализацији и да на крају укажемо на оно што треба да се мијења код нас“, рекла је она. Изборној Скупштини у Приједору присуствовао је и вршилац дужности предсједника СДС-а Милан Миличевић који је честитао Драгојевић Стојић на избору за пред-

Изборна скупштина СДС-а

сједника ГрО СДС Приједор. „Иза ње постоји један активан период на консолидацији СДС-а овдје у Приједору уз много изазова, што је она са својим тимом врло успјешно превладала и један је, заиста, прави представ-

ник Српске демократске странке у Републици Српској. Потпуно сам задовољан начином на који су активисти СДС-а приступили самим изборима“, изјавио је Миличевић.

Годишње се у БиХ баци хране у вриједности од око 130 милиона марака ИНИЦИЈАТИВА ЗА УКИДАЊЕ ПОРЕЗА НА ДОНИРАНУ ХРАНУ

Текст: Бојана Мајсторовић

У Парламент БиХ упућен је Приједлог допуне Закона о порезу на додатну вриједност који подразумијева укидање пореза на донирану храну. Процјењује се да се у БиХ годишње баци хране у вриједности од око 130 милиона КМ. Будући да се на храну која се донира плаћа порез у износу од 17 одсто, у трговачким објектима радије бацају храну која је пред истеком рока, умјесто да је донирају јавним кухињама. Извршни директор Хришћанске хуманитарне организације "Хлеб живота" Данко Малешевић каже да се у јавној кухињи ове организације

храни 150 људи. „По важећем закону трговачким центрима је исплативије да храну униште или баце него да је неком поклоне и тре-

Зијад Чанић

бало је и раније интервенисати. Има много људи који су гладни. Ако тај закон буде донесен и ако буде стимулативан за те центре биће од помоћи и јавној кухињи и другим људим и удружењима која помажу људима”, каже Малешевић.

Предсједник УГ "Народна кухиња Оптимист" Зијад Чанић каже да се у овој јавној кухињи храни 250 корисника. Он подсјећа да је иницијатива да се укине порез на донирану храну покренута прије двије године.

„Већ осам година наше удружење ради, а ни од једног центра нисмо добили ниједну јабуку, камоли нешто друго, а видјели смо да се по контејнерима баца пуно хране. Морам сви да водимо рачуна гдје ће та роба да оде, не да сумњамо, али сигурно ће бити препрека. Надам се да са једним коректним односом према донаторима, али и корисницима, да ће то доћи у праве руке”, каже Чанић.

Из невладиног сектора истичу да је све већи број људи у стању социјалне потребе.

“На нивоу државе невладин сектор је јако битна карика у овом друштву и он доприноси да буде социјални мир у држави тако да би укидање пореза нама олакшало рад и знамо да је све скупо и колико кошта један оброк, а јако је пуно људи који су на оброцима и долазе по своју храну”, каже Мунира Џабија, предсједница Удружења „Заједно у БиХ“ Из Управе за индиректно опорезивање БиХ кажу да су у претходном периоду одржали низ састанака са представницима одређених организација које имају јавне кухиње. "Уколико се усвоји законско рјешење које предвиђа ослобађање од плаћања ПДВ-а на храну пред истеком рока која се донира јавним кухињама, Управа за индиректно

опорезивање ће свакако припремити и подзаконски акт којим ће порески обвезници бити детаљно информисани о начину провођења", кажу из Управе за индиректно опорезивање БиХ.

Данко Малешевић

ПРИЈЕДЛОГ ПОТПИСАЛО 15 ПОСЛАНИКА

Приједлог да се укине порез на донирану храну потписало је 15 посланика Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ. Уколико закон буде усвојен, биће од велике користи за јавне кухиње широм БиХ. Већина њих искључиво живи од помоћи локалних заједница, те одређених донација.

Институт за јавно здравство РС ВАНРЕДНА СИТУАЦИЈА УКИНУТА, АЛИ КОВИД НИЈЕ НЕСТАО

Помоћник директора за медицинске послове у Институту за јавно здравство Републике Српске, Јела Аћимовић, у изјави за "Козарски вјесник" рекла је да је ковид и даље респираторна болест која се највише шири, те да седмично у просјеку од овог обољења умру четири особе.

У Републици Српској није више на снази ванредна ситуација због заразног обољења ковид. Међутим, ово обољење није нестало. "У прва четири мјесеца ове године, од ковида је умрло преко 65 особа. И даље је то болест која може да угрози здравље становништва. Међутим, у оквирима је осталих респираторних болести и тако ћемо је посматрати. Мјере које су биле донесене у ванредној ситуацији, нису више обавезујуће, али ће

Институт дати препоруке одређених мјера које требају поштовати појединци или институције да би се заштитили од те заразне болести", рекла је Јела Аћимовићева из Института за јавно здравство Републике Српске.

Она је истакла да нема више потребе за ванредним мјерама за борбу против ковида, али је то болест коју ће Инсти-

тут за јавно здравство и даље надзирати и на седмичном нивоу добијати информације од здравствених установа.

"Од почетка смо се надали да ће ковид временом постати респираторна болест као и друге. То и јесте ситуација, али морамо некако упозорити грађане, нарочито оне који спадају у осјетљиве категорије и који могу добити тешку форму болести, да се и даље пазе. Ово се односи на људе који су старији, којима је имунитет мало ослабљен и који имају одређене хроничне болести. Кардиоваскуларни болесници, дијабетичари, хронични бубрежни болесници, све те особе морају и даље да се пазе ковида. Ми им препоручујемо да комплетирају своју вакцинацију, јер она ипак подиже ниво заштите и антитијела", рекла је Јела Аћимовић.

Више неће бити ковид амбуланти, него ће грађани поступати као и у случају грипа. Јавиће се надлежном породичном љекару, који ће дати даља упутства пацијентима. Ни изолација неће бити обавезна, али ће бити препоручена од стране Института за јавно здравство РС.

Текст: Д. СОВИЉ

ОБИЉЕЖЕН "ДАН БИЈЕЛИХ ТРАКА"

Грађанска иницијатива „Јер ме се тиче“ организовала је у Приједору "Дан бијелих трака", у знак сјећања на страдале Бошњаке и Хрвате у овом граду у протеклом рату. Из Удружења родитеља 102-оје страдале дјеце града Приједора затражена је, од надлежних у Градској управи, изградња спомен-обиљежја. Истичу да од свог захтјева неће одустати. Градоначелник Слободан Јавор каже да је представницима породица страдале дјеце предложена изградња заједничког споменика за њихову и дјецу убијену у Другом свјетском рату и утврђивање заједничког датума сјећања. "Званичан одговор на тај приједлог још није дошао", каже Јавор.

РТРС

Аћимовићева: Институт ће и даље надзирати ово заразано обољење

Последњи поздрав вољеној мајци с великом тугом у срцу одају поносна дјеца Ивана, Данило и Наталија.

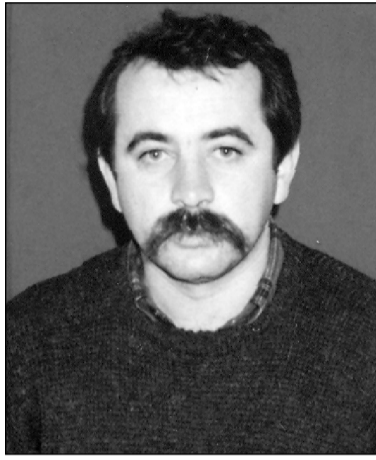

НАДА МИЛОВАНОВИЋ
1964-2023

Своје име си испунила значењем и научила нас да се увијек дигнуте главе надамо бољем.

18019

Тужно сјећање

РАЈКО ВУКАЉЕВИЋ
(1.6.2015-1.6.2023)

С тугом у срцу, сестра Рајка.

18025

Дана 3.6.2023. навршава се тужна година од смрти наше драге

ДУШАНКЕ МАНДИЋ
(1934-2022)

Кћерка Драгана и зет Владимир са породицом.

18028

Дана 3.6.2023. навршава се десет година од смрти наше мајке, баке и прабаке

МИЛКЕ БАСРАК

Почивај у миру
Кћерка Вера Шкорић са породицом.

0002

In memoriam

ФРАНЦИКА ВУКОЈЕ
(1951-2022)

Колектив Гимназије „Свети Сава“ Приједор

0001

**БОЖИДАР
МАРКОВИЋ**

Дана 5.6.2023. навршава се пуних 20 година од како те нема, али ти и даље живиш у мом срцу вољени мој дједе.
Унука Далиборка с породицом.

18027

Дана 3.6.2023. навршава се 40 тужних дана како нас је напустила вољена супруга, мајка, бака и прабака

МИЛОСАВКА (Милана) ЗДЈЕЛАР

Ожалошћени: супруг Љубомир, кћерке Сања и Санела, унуке, прауници и остала многобројна родбина и пријатељи.

18026

Дана 6.6.2023 навршава се девет година од смрти наше драге мајке и баке

**МИРЈАНЕ
РАДИНОВИЋ**

Чувамо те од заборава.
Син Рајко, кћерке Радмила и Драгана са породицама

00000

**ФОТОГРАФИЈЕ
ЧИТУЉА
ЧУВАМО
40 ДАНА**

**МАЛИ
ОГЛАСИ**

Регионални синдикални центар Приједор, улица Бранислава Нушића 5 (зграда поред музичке школе) издаје у закуп четири канцеларије укупне површине 60м2. Канцеларије се налазе у строгом центру Приједора. За евентуална питања, као и потребу да се канцеларије погледају, можете контактирати запослене у Регионалном синдикалном центру Приједор путем телефона:

052/232-827, 066/353-022
од 7,30 – 15,30 часова.

Продајем гарсоњеру у центру града, од 32м2 , у улици Вука Караџића, са балконом на трећем спрату. Све информације на телефон :
0049 15 228865657

**ПРИЈЕДОРСКИ
ИНФОРМАТОР**

ХИТНЕ СЛУЖБЕ		ЗДРАВСТВО	
Полиција	122	Дом здравља	052/231-288
Хитна помоћ	124	Болница	052/238-411
Ватрогасци	123	АПТЕКЕ	
Информације	1185	Апотека Козара	052/231-202
Тачно вријеме	125	Апотека 16. Мај	052/242-860
САОБРАЋАЈ		Апотека Медикус	052/234-160
Аутобуска станица	052/240-150	Апотека Урије	052/239-130
АМСЈ ПД	052/212-040	ТУРИЗАМ	
Жељезничка станица	052/211-021	Турнистичка организација Приједор	052/243-030
Аеродром Урије	052/236/429	Хотел Приједор	052/234-220
КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА		Мотел "Le Pont"	052/234-788
Водовод	052/236-600	Ресторан "Рара Јоје"	052/214-494
Топлана	052/231-779	Ресторан Европа	052/333-123
Електродистрибуција	052/233-031	Ресторан Рибарска прича	052/325-510
Комуналне услуге	052/237-177	УСТАНОВЕ	
УСТАНОВЕ		Метеоролошка станица	052/232-285
Библиотека	052/211-324	Пошта Приједор	052/233-980
Позориште	052/211-116	Основни Суд	052/211-420
Музеј	052/211-334	Дјечији вртић "Радост"	052/243-020
Галерија	052/213-305	Дом пензионера	052/233-750
Метеоролошка станица	052/232-285	Центар за социјални рад	052/231-967
Кино "Козара"	052/211-258		
Градска читаоница	052/211-477		
Суд	052/211-420		
МЕДИЈИ			
РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200		
ИПЦ Козарски Вјесник	052/234-271		
Радио Приједор	052/911-822		
ТВ Приједор	052/211-239		
"FREE" радио	052/233-303		

На теренима националног тениског центра Републике Српске у Бања Луци одржано је првенство Српске за јуниорке до 16 година. Тријумфовала је Елена Торбица, члан Тенис клуба "Др Младен Стојановић" Приједор.

У финалу она је са 2:0(6:3,6:1) поразила Алону Брзина из ТК "Гем" Сарајево.

Торбица је, подсјетимо, на Зимском првенству БиХ у Сарајеву била трећа.

На првенству Берна, јуниорке до 16 година, била је прва.

ЕЛЕНА ТОРБИЦА ШАМПИОНКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Елена Торбица

ПАДОБРАНЦИ „ПРИЈЕДОРА“ ДРУГИ НА МЕМОРИЈАЛУ „ПЕТ ЗВИЈЕЗДА“

Тим Аероклуба "Приједор"

Тријумфом екипе

„Небеске видре 1“ на Аеродрому Заслужани завршен је 11. меморијал „Пет звијезда“.

У пет серија „Видре“ су имали 50 негативних поена. Шестосруки, узастопни побједници овог такмичења, екипа Аероклуба „Приједор (95)“ била је другопласирана, а треће мјесто заузела је екипа Осијека (117).

Приједорчани (Вујаковић, Лајић, Иветић и Ина Гител) су на недавном „Балканском скоку пријатељства“ у Београду били први а „Видре“ треће. У појединачној конкуренцији Приједорчани солидни: Драшко Лајић (12) освојио је треће мјесто а Бобан Иветић (13) четврто. Александар Цветковић (22) био је девети, а Горан Стојановић (48) двадесети.

Приједорском тиму недостајао је вођа Сениша Вујаковић који је у истом термину наступао на Држав-

ном првенству Аустрије. Наступило је осам екипа, 32 такмичара из БиХ, Србије, Црне Горе, Хрватске, Немачке, Данске и Канаде. Меморијал „Пет звијезда“ одржава се у помен на чланове Ваздухопловног клуба „Скудиве“ Бања Лука који су, 20. маја 2012. године, страдали у авионској несрећи. Животе су тада изгубили младићи: Алан Црналић (24) пилот, Немања Гороња (32) и Стефан Карановић (24) инструктори те Никола Стевић и Срђан Косић којим је то требао бити први скок.

Наредног викенда приједорски падобранци учествују на првом колу из серије овогодишњег Свјетског купа (PARAWCS), на спортском Аеродрому "Гробник" код Ријеке. Екипа ће наступити у стандардном саставу: Сениша Вујаковић, Драшко Лајић, Бобан Иветић, Александар Цветковић и Горан Стојановић.

СЛОГИ ДЕРБИ И ЛИДЕРСКА ПОЗИЦИЈА

Дерби сусрет 12. кола Прве лиге Републике Српске за жене између "Слоге" и "Приједора" завршио је минималном побједом 1:0 домаће "Слоге".

Током цијелог сусрета у Саничанима домаћи тим је имао иницијативу, стварао прилике. У 50. минуту гол вриједан три бода и лидерске позиције постигла је Мелина Сарајлић, водећи стријелац лиге.

Временски услови нису били за игру обзиром да је већим дијелом утакмице падала киша.

Даме су одушевиле љубитеље фудбала.

"Нажалост голман гостујуће екипе доживјела је тежу повреду. Овим путем јој желимо брз опоравак", истакла је тренер Звездана Мандић.

Приједорске фудбалерке

ЖФК СЛОГА-ЖФК ПРИЈЕДОР 1:0 (0:0)

Стадион у Саничанима. Главни судија: Милош Саџак. Помоћници: Светислав Кнежевић и Лазар Вокић. Делегат: Биљана Хаинз. Контролор суђења: Вељко Саламић

ЖФК СЛОГА: Ена Ђурић, Мелина Сарајлић, Анђела Тимарац, Ана Даничић, Јована Топић, Тамара Маленчић, Уна Милана Пјевић, Нела Чаушевић. Анђела Кнежевић, Елмина Сарајлић, Нина Латиновић, Валентина Сајак, Теодора Пјевић, Николина Ђњатовић. Тренери: Звездана Мандић и Душко Драгић.

ЖФК ПРИЈЕДОР: Анђела Тубин. Радана Мариновић, Младена Вејновић, Марија Кесар, Александра Милојица, Марија Томашева, Тамара Јефтић, Ајла Реџић, Јована Панић, Јелена Јокановић, Весна Рајилић, Жана Јанић, Ермина Јагурџија, Амина Денић. Тренер: Никола Крајишник.

Са 7 побједа, ремијем против ЖРК "Приједор" и поразом код ЖФК "Србац" те 22 бода "Слога" је лидер Лиге. Са истим бројем бодова и сусретом више је другопласирани ЖФК "Приједор". У 13. колу гост Приједора је "Слога" Србац, а "Слога" Приједор је слободна.

ТАКМИЧАРИ ЉУБИЈЕ У КАРЛОВЦУ ОСВОЈИЛИ 20 МЕДАЉА И ТРИ ЕКИПНА ПЕХАРА

Освојили 20 медаља и три екипна пехара

На Осмом интернационалном „Hallelujah Сири“ и теквондо турниру "Croatia Karlovac Open 2023", у конкуренцији 453 такмичара из 48 клубова из 12 држава, теквондо клуб "Љубија" освојио

је три екипна пехара и 20 медаља. Најбоља А Олимпијка била је петогодишња Анастасија Стојановић, а најуспешнији код најмлађих кадета Тарик Бегановић, наде Љубије.

У свеукупном пласману млађи кадети, кадети, јуниори и сениори освојили су треће мјесто. Трећи су били Мали А и Б

олимпијци.

Златне медаље су освојили: Анастасија Стојановић, Наташа Илић, Наталија Амановић, Тарик Бегановић, Андреј Тимарац, Никола Требовац и Василије Вученовић. Сребрне медаље освојили су: Елена Бајић, Софија Вукотић те Михајло Јовановић, Жарко Грбић и Бранко Јапунца.

Освајачи бронзаних медаља: Урош Гускић, Његош Јеличић, Александар Јовановић, Борис Богуновић, Божидар Пилиповић, Марко Ђњатић, Марко Јефтић и Стефан Цвијић. Велике заслуге за овај успјех имају тренери Весо, Сениша и Звездана Арежина те родитељи такмичара.

Припремио: Милан Богун

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица Саве Ковачевића 15. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993. године. Излази сваког петка-вршилац дужности директора: Горан Вујић - Главни и одговорни уредник: Мира Згоњанин, Замјеник главног и одговорног уредника: Гордана Каурин - Редакција: Мира Згоњанин, Гордана Каурин, Бранка Дакић, Мирјана Шодић, Зоран Совиљ, Деборах Совиљ, Ведрана Нишевић, Бојана Мајсторовић - Технички уредник: Силвија Дејановић, Технички прелом: Радмила Радиновић Петровић, Миле Станар - Телефони: Директор 232-803, уредник 243-440, новинари 234-271, 234-701, 234-442, служба малих огласа 211-575, рачуноводство и маркетинг 232-863, техничка припрема 243-441, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Уредник РТВ Приједор 911-988. Тел/факс 232-803, 232-863. Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампла: "Дневне Независне новине" - За штампу: Александар Копанџа, директор